

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XL. — Wydany i rozesłany dnia 23 września 1871.

107.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 21 sierpnia 1871,

którem ogłasza się przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminariach nauczycielskich.

O komisji egzaminacyjnej.

§. 1.

Zdolność na nauczyciela śpiewu w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminariach nauczycielskich ma być udowodniona egzaminem i w tym celu ustanowione będą osobne komisje egzaminacyjne. Minister oświecenia wyznacza siedziby komisji i dla każdej z osobna mianuje przewodniczącego, tudzież stosowną ilość egzaminatorów do odpowiednich przedmiotów na lat trzy, po upływie których nowi zamianowanymi, lub dotychczasowi zatwierdzonymi będą.

Komisje egzaminacyjne podlegają ministrowi oświecenia.

O zgłoszeniu się do egzaminu.

§. 2.

Kandydat, który do egzaminu przypuszczonym być chce, winien wystosować prośbę do tej komisji egzaminacyjnej, przed którą egzamin zdawać zamierza. W prośbie ma wymienić wybrane, oddzielne przedmiota egzaminu (§. 3), język wykładowy, którego chce używać przy nauczaniu i dołączyć do podania następujące załączniki:

- a) życiorys swój, z opisem przebiegu swego wykształcenia naukowego i muzycznego;
- b) dowód, że przynajmniej 18 rok życia już skończył;

- c) świadectwa, że posiada przynajmniej takie wykształcenie, jakie może być uznanem za odpowiednie temu, którego nabywa się przez skończenie szkoły miejskiej. Od wymagań powyższych uwolnić może tylko minister oświecenia po wysłuchaniu komisji egzaminacyjnej.

0 przedmiocie egzaminu.

§. 3.

Egzamin służy do stwierdzenia, czy kandydat posiada potrzebne wykształcenie teoretyczne i pedagogiczne jakoteż odpowiednią biegłość w swojej gałęzi muzyki.

Egzamin służy więc z jednej strony do poznania ogólnego wykształcenia każdego kandydata, z drugiej zaś, do okazania biegłości praktycznej przynajmniej w jednej z wzmiankowanych czterech gałęzi muzyki: śpiewie, grze na skrzypcach, na organach i na fortepianie.

Wybór pomiędzy temi czterema gałęziami muzyki pozostawia się kandydatowi: atoli kandydat na nauczyciela śpiewu, oraz i w grze na fortepianie przynajmniej o tyle biegłym być powinien, aby mógł odpowiedzieć wymaganiom w §. 5, ustęp I. lit. b) przepisany.

0 wykształceniu ogólnem.

§. 4.

Pod względem wykształcenia ogólnego wymaganiem będzie od kandydata co następuje:

- a) dostateczna znajomość języka wykładowego, jakoteż poprawność i biegłość we władaniu tymże;
- b) wiadomości dydaktyczno pedagogiczne potrzebne do właściwego uczenia muzyki w szkole;
- c) znajomość nauki harmonii i najważniejszych wypadków z historyi muzyki;
- d) znajomość najznamienitszych płodów literatury muzycznej, o ile należą do zakresu gałęzi przez kandydata wybranej;
- e) znajomość narzędzia muzycznego odpowiedniej gałęzi muzyki, a zatem narzędzi głosu ludzkiego, budowy instrumentów smyczkowych, organu i fortepianu, stósownie do tego, z czego egzamin się zdaje;
- f) kandydaci na nauczycieli gry na organach mają nadto udowodnić znajomość głównych zasad kontrapunktu pojedynczego i podwójnego, jakoteż fugi.

0 wykształceniu w swoim przedmiocie.

§. 5.

Z czterech przedmiotów (§. 3) w szczególności wymaganiem będzie:

I. Co do śpiewu:

- a) wprawa w odśpiewaniu prostej pieśni od razu z uół i w czytaniu zwyczajnemi kłuczami (wiolin, sopran, alt, tenor i bas);

- b) zręczne i należyte towarzyszenie na fortepianie do śpiewu;
- c) udowodnienie potrzebnego daru nauczania praktycznie i uzdolnienia do przewodniczenia śpiewowi kilkuosobowemu.

II. Co do gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie:

- a) wprawa techniczna w grze na odnośnym instrumencie;
- b) pewność w wykonaniu łatwiejszych dzieł od razu z nót i biegłość w transponowaniu takich dzieł;
- c) gruntowne wykonanie dzieła zadanego kandydatowi do wyuczenia się w domu, (§. 7);
- d) udowodnienie należytego daru nauczania praktycznie.

Co do gry na organach winien nadto kandydat:

- e) grać zupełnie poprawnie od razu z nót ocyfrowanych na basie;
- f) umieć preludjować, stósownie przekształcać i układać fugi na podane temata.

0 formie egzaminu.

§. 6.

Każdy egzamin składa się z trzech części, te są:

- a) zadania domowe;
- b) egzamin ustny, i
- c) wykłady próbne

Kandydaci na nauczycieli, którzy chcą zdać egzamin z więcej niż z jednej gałęzi muzyki, winni udowodnić wykształcenie ogólne i należytą biegłość w każdym z wybranych przez siebie przedmiotów, w zakresie tego przepisu leżących.

0 zadaniach domowych.

§. 7.

Jeżeli kandydat dopełni warunków w §. 2 wyszczególnionych, otrzyma do obrobienia w domu pisemnie dwa zadania, wybrać się mające z zakresu nauk ogólnych, w §. 4, lit. b) do f) wzmiankowanych.

Jeżeli kandydat do prośby o przypuszczenie do egzaminu dołączy wydane przez siebie dzieło muzyczne lub rozprawę z zakresu przedmiotów do egzaminu wchodzących, pozostawia się zdaniu komisji egzaminacyjnej, przyjmą tę pracę w miejsce jednego lub obu zadań domowych.

Składającemu egzamin z gry na skrzypcach, na organach lub na fortepianie, wskazaniem będzie przy zadaniu tematów do wypracowań domowych, dzieło muzyczne, którego ma wyuczyć się dla wykonania w ostatniem stadyum egzaminu (§. 5, ustęp. II, lit. c).

Do wykonania tego dozwolony będzie kandydatowi stósowny przeciąg czasu.

O egzaminie ustnym.**§. 8.**

Jeżeli po zasięgnięciu opinii egzaminatorów szczególnych przedmiotów, okaże się, że dostarczone wypracowania pisemne są dostateczne do przedsięwzięcia dalszego ciągu egzaminu; wyznaczyć należy termin egzaminu ustnego i wykładów próbnych.

Egzamin ustny rozciąga się na przedmioty ogólne, w §. 4 wzmiankowane.

O wykładach próbnych.**§. 9.**

W wykładach próbnych, koniec egzaminu stanowiących, kandydat winien uczynić za-
dość wszelkim wymaganiom, jakie mu, pod względem wykształcenia w przedmiocie, według §. 5 będą stawione, bądź co do śpiewu, bądź też co do gry na skrzypcach, na organach, lub na fortepianie, podług jego wyboru przedmiot egzaminu stanowiących.

O świadectwie odbytego egzaminu.**§. 10.**

Po odbyciu wszystkich części egzaminu komisya wydaje uchwałę i w osobnym protokole wyraża, z jakim skutkiem kandydat zdał egzamin.

Jeżeli kandydat zdał egzamin z dobrym skutkiem, będzie mu wystawione świadectwo, przez przewodniczącego i egzaminatorów podpisać się mające, w którym wyrażony będzie dokładny rodoskaz kandydata, tudzież rezultat szczególnych części egzaminu, a w końcu czy, i do której gałęzi muzyki, ze względu na rezultat egzaminu, okazał się do udzielania nauki „uzdolnionym“ lub, „znamienicie uzdolnionym“. Nadto wyrażonym będzie w świadectwie język wykładowy, do używania którego kandydat za uzdolnionego uznanym został.

Upoważnienie do nauki śpiewu udziela się na szkoły średnie i seminarya nauczycielskie; upoważnienie zaś do nauki gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie, tylko na seminarya nauczycielskie.

O odrzuceniu.**§. 11.**

Kandydatów, którzy egzaminu nie zdali, uwiadamia się pisemnie o ich odrzuceniu i terminie, po upływie którego mogą ponowić egzamin. Wyznaczenie terminu jest rzeczą komisji.

O odrzuceniu kandydata będą urzędownie zawiadomione inne komisje egzaminacyjne.

O ponowieniu egzaminu.**§. 12.**

Kandydatom odrzuconym komisya może dozwolnić ponowienie egzaminu tylko raz jeden. Dozwolenie dalszego ponowienia pozostawia się ministrowi oświecenia.

O egzaminach uzupełniających.**§. 13.**

Jeżeli kandydaci, upoważnienie do udzielania jednego lub więcej przedmiotów już posiadający, chcą nabyć takowego do innych gałęzi muzyki, w zakresie niniejszego przepisu leżących; winni poddać się egzaminowi uzupełniającemu. W takowym upoważnienie do gałęzi muzyki, przez kandydata dawniej uzyskane, służyć ma za podstawę postępowania, w ten sposób, że z przedmiotów w świadectwie z poprzedniego egzaminu już potwierdzonych, kandydat ponownie egzaminowanym nie będzie.

O taksach.**§. 14.**

Przed przystąpieniem do egzaminu kandydat winien opłacić takse w kwocie 10 zł., która do funduszu kameralnego będzie odesłana. Przy ponowieniu lub uzupełnieniu egzaminu, takse składa się ponownie.

O porządku czynności.**§. 15.**

Cały porządek czynności, jakoteż przewodniczenie czynnościom egzaminacyjnym, powierzone jest prezydującemu. Tenże przy egzaminach ustnych i wykładach próbnych zawsze obecnym być winien.

Po upływie każdego roku przewodniczący zdaje sprawę ministrowi oświecenia o rezultacie egzaminów przedkładając protokoły i wyszczególniając przytem dokładnie czynności każdego członka komisji pod względem udziału w stadyach egzaminów.

Za czynności swoje przy egzaminach nauczycielskich członkowie komisji otrzymają stósowne wynagrodzenie.

O uwolnieniu od egzaminu.**§. 16.**

Nauczycieli muzyki, którzy przed wydaniem niniejszego przepisu udzielali samodzielnie muzyki praktycznie i okazali przytem szczególniejsze uzdolnienie, minister oświecenia, po poprzednim komisji egzaminacyjnej wysłuchaniu, może całkiem lub częściowo uwolnić od egzaminu.

Uzdolnienie do seminariów nauczycielskich żeńskich.**§. 17.**

Do nauczania przedmiotów, w zakresie tego przepisu leżących, w seminariach nauczycielskich żeńskich; mogą nabyć uzdolnienia, według postanowień powyższych (§§. 2—16), także osoby płci żeńskiej.

Jireczek r. w.

108.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 6 września 1871,**
którem postanowienie §. 4 przepisu o egzaminach wyższych urzędników konceptowych przy
prokuraturach skarbowych wyjmuje się z mocy obowiązującej.

W skutku najwyższego postanowienia z dnia 16 lipca 1871 postanowienia §. 4 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 23 listopada 1855, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczące się powoływania prokuratora skarbowego do komisji egzaminacyjnej, gdy urzędnik konceptowy prokuratury skarbowej składa egzamin adwokacki, wyjmuje się z mocy obowiązującej.

Holzgethan r. w.

109.**Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia**
6 września 1871,

którem zawiesza się poruczone kilku starostom powiatowym w Galicyi załatwianie spraw
namiestnictwa w imieniu namiestnika

Za najwyższem przyzwoleniem Jego ces. i król. Apostolskiej Mości z dnia 1 września b. r., rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 19 października 1868 Dz. u. p. Nr. 144, dotyczące się załatwiania przez kilku starostów powiatowych w Galicyi spraw namiestnictwa, w imieniu namiestnika, wyjmuje się niniejszem z mocy obowiązującej, i nadzór nad działalnością urzędową wszystkich starostów powiatowych ma być wykonywany na przyszłość tylko przez namiestnika, lub organa z jego ramienia wydelegowane.

Rozporządzenie niniejsze nie tyczy się atoli szczególnej działalności urzędowej, którą na mocy §. 9 ustawy z dnia 19 maja 1868, Dz. u. p. Nr. 44, naczelnik starostwa powiatowego krakowskiego, pod względem tamtejszego okręgu miejskiego, wykonywać jest obowiązany.

Hohenwart r. w.